

(Псалтир, 37:1 – 39:4)

Отець наш небесний, ми знову зібралися вивчати Твоє святе та вічне Слово. Поблагослови нас в ім'я Сина Твого, а нашого Спасителя Ісуса Христа. Амінь.

Дорогі наші друзі, протягом певного часу ми вивчаємо псалми Давида. Сьогодні ми переходимо до 37-го Псалма.

ПСАЛОМ 37

У ньому розповідається про події Давидового життя, а також пророкується благословенне майбутнє для богобоязного залишку Ізраїлю. Псалом має форму акровірша. Кожен вірш Псалму починається певною літерою давньоєврейського алфавіту. Оскільки Псалом 37 має 40 віршів, це означає, що кожен два вірші починаються з однієї і тієї ж літери гебрайського алфавіту. Наприклад, два вірші цього Псалму починаються з літери алеф, два – з літери бет, два – з літери гімел і т.д., до кінця алфавіту. Так само і ми вчимо наших дітей алфавіту. Я все ще пам'ятаю книжечку, по якій я вчився малюком: "А" – "автомобіль", "Б" – "білка", "В" – "волошка" і т.д., з малюнками, на яких зображувалися ці предмети. Цей Псалом складений у схожий спосіб.

Він був великим благословенням для народу Божого протягом багатьох років, хоч його часто неправильно трактують. Отож, читаємо перші два вірші з 37-го Псалма:

"Не роздратовуйся через злочинців, не заздри тим, що чинять беззаконня. Бо вони скоро будуть скошені, як трава, і зів'януть, як зелене зілля".

/Пс.37:1,2/

Процвітання безбожників неабияк турбувало Давида. Цій темі присвячений Псалом 73, а також інші частини Старого Завіту. Чому буває так, що безбожники процвітають? В Старому Завіті Бог пообіцяв віруючим земні, матеріальні благословення. Сучасним віруючим Він цього не обіцяв. Наша надія – на небесах, а не на землі. Але надія Ізраїлю була тут, на землі. Чоловік у ті дні оглядався навколо себе і бачив, як безбожники процвітають. Він бачив, як поля безбожників рясно поливає дощ, в той час як якийсь бідняк ледве-ледве перебивається на своєму полі край дороги. Важко було зрозуміти, чому так трапляється.

Давид дійшов того ж висновку, що й Асаф у Псалмі 73 – що одного дня безбожники будуть скошені, як трава. Дехто з віруючих не розуміє, чому Бог дозволив Гітлеру чинити такі страшні речі. Чому Бог дозволив такій людині, як Муссоліні, робити те, що він робив? Але де ці люди сьогодні? Дайте Богові час. Він покарає безбожних. Ми повинні подивитися, що

чекає на безбожних наприкінці їхнього життя. Якщо ви оглядаєтесь навколо і вас турбує благополуччя безбожних людей, вашу проблему можна вирішити кількома шляхами:

"Надійся на Господа і чини добро, живи на землі, і зберігай істину".

/Пс.37:3/

Такою була обіцянка Бога народові Його. Він сказав їм: "Не турбуйтеся про нечестивих. Вірте в Мене, і Я потурбуюся про вас". Далі читаємо:

"Втішайся Господом, і Він здійснить бажання серця твого".

/Пс.37:4/

Це - обіцянка Ізраїлю, яка стосується і нас з вами сьогодні. Я не певен в тому, що Бог благословить ваш бізнес, але Він вже благословив вас духовними благословеннями, і Він рясним дощем проллє на вас усі духовні благословення, які ви тільки можете вмістити. Зверніть увагу, що повинні робити ми з вами. Ми повинні втішатися Господом. Крім того, ми можемо робити ще щось. Читаємо 5-й вірш:

"Покладись на Господа в дорозі твоїй, і на Нього надійся, і Він допоможе".

/Пс.37:5/

"Покладись на Господа в дорозі твоїй". Багато християн критикують Бога, вказують на якісь Його "помилки" - вони не покладаються на Господа в дорозі своїй.

"І на Нього надійся, і Він допоможе". Дайте Богові час. Він усе владнає у вашому житті. Бог добрий, друже мій. Язичники уявляли собі Бога жакливим створінням. Їхні ідоли просто страшні. Є немало християн, які ось так уявляють собі Бога. Вони уявляють собі Його як якусь жакливу істоту, яка тільки й чекає, щоб на них накинутись. Але це не так - Він ваш друг. Він любить вас. Він хоче спасти вас, але ви повинні покластися на Нього у дорозі своїй. 7-й вірш:

"Жди Господа мовчки й на Нього надійся, не розпалюйся гнівом на того, хто щасливою чинить дорогу свою, на людину, що виконує задуми злі".

/Пс.37:7/

Це - ще одне повеління нам із вами: "Жди Господа мовчки й на Нього надійся". Як це прекрасно. Коли безбожні процвітають, не розпалюйтесь гнівом. Коли нечестиві виконують свої злі задуми, хай це вас не турбує. Не "зациклюйтесь" на цьому. 8-й вірш:

"Перестань гніватися, залиши лютість, не роздратовуйся до того, щоб чинити зло".

/Пс.37:8/

"Перестань гніватися" - не втрачай рівноваги. Якщо ви робите зло і гадаєте, що ніхто вас за це не покарає - ви помиляєтесь. Якщо ви - дитя Боже, то, намагаючись робити

зло, ви наражаєтесь на великі неприємності. Читаємо далі:

"Бо злочинці будуть викорінені, з ті, що надіються на Господа, успадкують землю".

/Пс.37:9/

Бог потурбується про те, щоб ті, що терпеливо чекають на Господа, одного дня успадкували землю. Нечестиві ж будуть викорінені. Читаємо 11-й вірш:

"Але покірні успадкують землю і будуть насолоджуватися повним миром".

/Пс.37:11/

Одного дня покірні успадкують землю. Настане день, коли Бог поселить на землі Свій народ. Одного разу мені довелося слухати, як якийсь проповідник казав: "Бог спасе так багато людей, що на землі просто не буде для них місця, тоді надлишок піде на небеса". Але небеса – не для "надлишку"; вони – для Церкви. Ізраїль наслідує землю. Казати таке, як цей проповідник – означає спотворювати задум Божий.

"Нечестиві виймають меч і натягують лук свій, щоб повалити бідного і нужденного, щоб вбити тих, що ходять прямою дорогою".

/Пс.37:14/

Писання ясно говорить, що той, хто візьме меч, від меча і загине. Далі 16-й вірш:

"Краще мати малий достаток праведника, ніж велике багатство нечестивого".

/Пс.37:16/

Під час мого служіння я багато подорожував, і відвідував сім'ї як багатих, так і бідних віруючих. У мене склалося враження, що найщасливіші люди – це ті, що мають небагато. І Бог піклується про них.

"А нечестиві гинуть; вороги Господні зів'януть, і зникнуть, як дим".

/Пс.37:20/

Нечестиві загинуть. Не дивуйтеся їхньому тимчасовому процвітанню. Це – Божа справа, і Він потурбується про них.

"Від Господа кроки людини ставляться міцно, і дорога її до вподоби Йому".

/Пс.37:23/

Кроки доброї людини "від Господа ставляться міцно", тобто, Господь зміцнює нас, ставить нас на Скелі, якою є Христос.

"І дорога її до вподоби Йому". Чи ви до вподоби Господеві? Бог міг вказати на Йова – який ні в якому разі не був безгрішним – проте він був до вподоби Богові. 29-й вірш:

"Праведні успадкують землю і будуть жити на ній віковично".

/Пс.37:29/

Цей вірш знову говорить нам про те, що Господь вірний Своїм обіцянкам, даним Авраамові і дітям Ізраїлю. Він пообіцяв їм земні благословення. Нам з вами Він цього не обіцяв. Ми отримуємо найрізноманітніші духовні благословення. Це правда, що багато християн обдаровані Богом ще й матеріально. Але це вже надміру, це - додаткове благословення, і якщо Бог дав вам його, це дає вам також велику відповідальність. Мені шкода тих багатих віруючих, які використовують гроші не для того, для чого велів Господь. 37-й та 38-й вірші з 37-го Псалма:

"Уважай на безвинного і гляди на праведного; бо людині спокою належить майбутність. А грішники всі разом будуть знищені; нема майбутності для злих людей і для їхніх нащадків".

/Пс.37:37,38/

"Безвинний" - це людина, яка невинна перед Богом у тому, що вона вірить в Бога і покладається на Його спасіння. Людині спокою належить майбутність. Бог потурбується про це.

"Нема майбутності для злих людей". Беззаконні будуть знищені, нечестиві не успадкують землю. Пам'ятайте про це. Це так само беззаперечно, як закон земного тяжіння.

ПСАЛОМ 38

Тепер ми переходимо до 38-го Псалма. Він називається "Псалом Давида. Благання" і його відносять до покайних псалмів. Це - сповідь Давида, і вона стосується його хвороби. Давид дуже хворий. Його тіло висихає. Ми не знаємо, яка то була хвороба, але раніше ми вже читали, що він дякує Господеві за своє зцілення. Отож, послухайте 1-й вірш:

"Господи, не докоряй мені в гніві Твоїм і не карай мене в незадоволенні Твоїм".

/Пс.38:1/

Давид у важкій скорботі молиться, щоб Бог не судив його у гніві Своему.

"Бо стріли Твої пронизали мене, і рука Твоя тяжить на мені".

/Пс.38:2/

Це - справжня мука. Читаємо 3-й вірш:

"Нема здорового місця на тілі моему від гніву Твого; немає спокою в костях моїх через мій гріх".

/Пс.38:3/

Хвороба Давида - це наслідок його гріха. 4-й вірш

"Бо беззаконня мої вище голови моєї; вони, як тягар великий, занадто тяжкі для мене".

/Пс.38:4/

Ми з вами не можемо нести свій тягар, друже мій, особливо це стосується тягара гріха. Ми повинні віддати цей тягар

Богу. Читаємо далі:

"Смердять та гниють рани мої з глупоти моєї. Скорчений я, і над міру похилений, цілий день я тиняюсь сумний. Бо стегна мої ранами вкриті, і нема здорового місця на тілі моїм. Я знемігся і занепав; я ридаю від стогону серця свого."

/Пс.38:5-8/

Хвороба – наслідок глупоти його. Вона призвела до духовного занепаду. Стосовно пророчої частини цього псалму, дехто інтерпретує його як пророцтво, що описує стан Христа на хресті, коли Христос узяв на Себе всі наші гріхи, Він узяв на Себе також наші хвороби – власне кажучи, усі хвороби людства зібралися до купи в Його тілі. Проте така інтерпретація невірна: адже хвороба – це наслідок гріха, а в Христі не було гріха. Стосовно Його народження Лук.1:35 говорить: "Та ангел сказав їй у відповідь: "Дух Святий зійде на тебе, і сила Всевишнього осінить тебе, тому і народжене Святе назветься Сином Божим". Він був святим – Він народився не з гріховною природою. Про Христа Його Отець сказав: "Ти Син Мій улюблений, в Якому Моє благовоління"./Мар.1:11/

Наприкінці Свого земного життя Господь наш Ісус Христос сказав: "Хто з вас може докорити Мені за неправду?"/Ів.8:46/ Ісус був святим, невинним і праведним, він не мав ніяких гріхів. Він не був би невинним Агнцем, принесеним у жертву за наші гріхи, якби Він був хворим – бо хвороба є результатом гріха.

Христос святим зійшов на хрест. Перші три години, що Христос був на хресті, людина показала найгірше, що в ній є. Наступні три години Бог показав найкраще, що в Нього є, бо Христос узяв на Себе усі гріхи світу. Тут ми повинні добре зрозуміти: Христос узяв на Себе гріх світу. Симон Петро підтверджує, що хвороби наші, які Він узяв на Себе – це хвороби гріха: "Він Сам возніс гріхи наші тілом Своїм на дерево, щоб ми, вмерши для гріха, жили для праведності; ранами Його ми зцілилися"./1 Пет.2:24/ Зцілилися від чого? Від наших хвороб? Ні! Ми зцілилися від гріха. Він поніс наші гріхи на хресті і вирішив для нас проблему гріха. В тілі Його не було хвороби. Хвороба – це наслідок гріха, з Господь наш Ісус Христос був безгрішним. Це – жахливе богохульство – говорити, що Ісус Христос був хворим, коли висів на хресті.

Ті з нас, що перенесли якусь хворобу в нашому тілі, знають, про що говорить Давид у цьому псалмі. Коли ми хворіємо, нам перш за все треба звернутися до Великого Цілителя – а тоді вже домовлятися про зустріч із найкращим лікарем, якого ви можете знайти. Давайте практично поставимося до цього. Все вміння і вся мудрість цього лікаря йде від Бога, визнає він це сам чи ні.

ПСАЛОМ 39

39-й Псалом відкриває нам слабкість, немічність і мізерність людства. Він розкриває суєту людського існування. Цей псалом часто читають на похоронах, і то закономірно. Дехто вважає цей Псалом "найпрекраснішою з усіх елегій Псалтиря". Пероун сказав: "Святий співак довго стримував свої почуття, і, хоч усередині вирували думки, він нічим не зраджував їх. Він не міг відкрити свої найпотаємніші думки перед грубим поглядом жорстокого світу. Він боявся, щоб якесь необережне слово, що зірветься з його уст, не дало безбожникам можливості говорити зло проти Бога. І коли, нарешті, Давид вже неспроможний приховувати свої почуття, він звертається не до людей, а до Бога - як той, хто розуміє всю марноту людського існування без Нього. Він говорить про нікчемність і слабкість людини з глибоким переконанням. Щиро кажучи, людина - це, мабуть, найневдаліше створіння в усьому світі. Якщо не враховувати її ставлення до Бога, дні її цілковите безглуздя. Єдине, що залишається сказати тим, що живуть під сонцем: усе - суєта. Без Сина Божого це життя позбавлене усякого сенсу.

Це - Псалом Давида, і він присвячений "диригентові хору, Ідутуну". Хто такий цей Ідутун? Можливо, він написав музику до цього псалму. Він - один з трьох диригентів хору, що співав під час богослужінь в Ізраїлі. Крім нього, були ще Асаф і Хеман. Давид, солодкоголосий співак Ізраїлю, спілкувався з цими трьома людьми під час свого музичного служіння. Зверніть увагу на чудові слова цього псалму:

"Я сказав: "Буду пильнувати дороги мої, щоб не згрішити язиком моїм; загнуждав уста мої поки беззаконник переді мною!"

/Пс.39:1/

Цей псалом присвячений темі, на яку Давид не бажав би говорити з світською людиною, яка все одно не зрозуміла б його, тож він мовчав. 2-й вірш:

"Занімів я в мовчанні, замовк про добро, а біль мій збільшився".

/Пс.39:2/

Але Давид хоче висловитися, і врешті-решт він відкриває своє серце перед Богом.

"Серце моє загорілось, від думок моїх вогонь зайнявся. І слово навернулось на язик мій".

/Пс.39:3/

Тепер він звертається до Господа:

"Господи, дай мені узнати кінець мій і міру днів моїх, яка вона, щоб я знав, коли я помру".

/Пс.39:4/

Давид визнає швидкоплинність свого життя і запитує: "Яка

мета цього життя? Що дає сенс нашому існуванню?"

Деякі християни сьогодні живуть життям, яке можна з повним правом назвати позбавленим усякого сенсу. Якщо ви - християнин і маєте дітей, чи ваше життя наводить їх до Христа, чи навпаки, відштовхує від Нього? Є на цій землі немало волюг, які утекли з свого дому і потрапили в халепу з-за того, що їхні батьки були для них поганим прикладом. Багато хто з них утекли з "хороших сімей" - принаймні, благополучних зовнішньо - але ці молоді люди подивилися на життя своїх батьків і сказали: "В цьому немає сенсу".

Друже, чи твоє життя має сенс? Якщо воно без Бога, воно не має сенсу. Отож, прийди до Христа, прийми Його як свого особистого Спасителя - і ти знатимеш, для чого ти живеш і куди ти йдеш. І Господь благословить тебе.

Ми прощаємося з вами. До нових зустрічей в ефірі, дорогі наші друзі.